

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.I.10.516/2007/3.szám

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Horváth Anna ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Ócsai József ügyvéd által képviselt alperes ellen közös megegyezés jogellenessége és kompenzációs bér iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 9.M.4305/2004. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 59.Mf.635.451/2006/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

v é g z é s t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 59.Mf.635.451/2006/3. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, egyebekben hatályon kívül helyezi és ugyanezt a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felek felülvizsgálati eljárási költségét egyenként 27.000 /huszonhétezer/ forintban, a felülvizsgálati eljárás illetékét 166.434 /egyszázhatvanhatezer-négyszázharmincnégy/ forintban állapítja meg.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében munkaviszonya közös megegyezéssel történő megszüntetése jogellenességének megállapítását és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte, másodlagos igénye kompenzációs bérként havi átlagkereset megfizetésére irányult.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 9.M.4305/2004/12. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest 200.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1997. november 3-ától állt az alperes alkalmazásában behajtási menedzserként. Munkaszerződése versenytilalmi kikötése

alapján a munkavállaló azt vállalta, hogy a munkaviszonyának bármely okból történő megszűnését követően egy éven belül a vezérigazgató beleegyezése nélkül nem létesít jogviszonyt a munkáltató versenytársánál, illetve olyan munkáltatónál, amely távközlési tevékenységet folytat. Kikötésre került, hogy a munkáltató kompenzációként hathavi „alapfizetésnek” megfelelő összeget fizet a munkavállalónak a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésekor feltéve, hogy a munkáltató a munkaviszony fennállása alatt semmilyen formában sem fegyelmi határozatot, sem írásbeli figyelmeztetést, vagy bármely más hasonló intézkedést nem foganatosított vele szemben.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a felperes az Mt. 7. §-ának (3) bekezdése szerinti szubjektív határidőt elmulasztva támadta meg jognyilatkozatát, ezen túlmenően keresete érdemben is megalapozatlan, mert a perben nem nyert bizonyítást az, hogy a felperes kényszer, fenyegetés, megtévesztés következtében kötötte volna meg a munkáltatóval megállapodását a munkaviszony közös megegyezéssel való megszüntetésére. A versenytildalmi szabályozással összefüggésben megállapította, hogy a felperes e-mail üzenettel írásbeli figyelmeztetést kapott, ami kizáró feltétel. Az alperes a munkaszerződésében szereplő versenytildalmi kikötéstől elállt, s bár a felperes azt állította, hogy az erre vonatkozó nyomtatványt 90%-os biztonsággal megállapíthatóan nem ő írta alá, erre vonatkozóan bizonyítást nem ajánlott fel.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 59.Mf.635.451/2006/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és az alperest 2.773.920 forint és annak kamata megfizetésére kötelezte, míg a felperest az alperesnek járó perköltség fizetése alól mentesítette. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és az alperest 210.000 forint együttes első- és másodfokú perköltség fizetésére kötelezte. A másodfokú bíróság kimondta, hogy az alperes köteles 166.400 forint kereseti és 166.400 forint fellebbezési illeték viselésére is.

A másodfokú bíróság helytállónak találta az elsőfokú bíróságnak a közös megegyezéssel, mint megállapodással kapcsolatos döntését, és ezzel összefüggő okfejtését. Ugyanakkor rögzítette, hogy az ún. írásbeli figyelmeztetés stílusa és tartalma alapján sem alkalmas joghatás kiváltására, mivel olyan indokot nem tartalmazott, amelyet a hathavi kompenzációs bér kifizetésénél figyelembe lehetne venni. A munkáltató figyelmeztetésekor a jogorvoslati lehetőséget sem biztosította a felperes számára.

Az alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és a kereset elutasítására irányult a felperes perköltség fizetésre kötelezése mellett. Álláspontja szerint a munkavállalónak küldött

e-mailt a munkáltató írásbeli figyelmeztetésnek tekintette és az egyértelműen meghatározta a felperes terhére rótt fegyelemsértést amikor rögzítette, hogy „erkölcstelennek nevezet”, „felülbírálsz egy vezetői döntést”, „nem találom megfelelő vezetői hozzáállásnak”. Önmagában a jogorvoslati lehetőségről való kioktatás a figyelmeztetést nem teszi érvénytelenné.

A felülvizsgálati érvelés szerint a másodfokú bíróság ítélete egyáltalán nem foglalkozik az alperesi elállás kérdésével. A felperes az eljárás során tett olyan kijelentést, hogy a nyomtatványon 90%-os biztonsággal megállapíthatóan nem az ő aláírása szerepel, erre vonatkozóan azonban semmiféle bizonyítást nem ajánlott fel. A felperes azt sem bizonyította, hogy az elállást tartalmazó nyomtatványt csak 2004. augusztusában vette át, ezt annak átvételi példányán nem tüntette fel. A munkavállaló az utolsó munkában töltött napon a kilépő iratokkal együtt megkapta az adókirovatát is, amelyből szintén megállapítható, hogy számára a kompenzációs díjat nem számfejtették.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában tartását és az alperes perköltség fizetésre kötelezését kérte. Álláspontja szerint az alperesi állítással ellentétben az általa hivatkozott írásbeli figyelmeztetést a felperes sohasem kapta meg, és ennek ellenkezőjét a munkáltató nem bizonyította. Az elállás körében kifejtett érvelése szerint csupán 2004. augusztus 13-án értesült a számára hátrányos és jelentős anyagi veszteséggel járó alperesi intézkedésről. Ezt támasztja alá az a körülmény is, hogy a felperes 2004. július 12-én megkereste a hathavi kompenzációs díj megfizetése érdekében a munkáltatót, aki a beadványt 2004. július 23-i dátummal érkezettette. Mindebből következően az alperes jogellenesen állt el a versenytilalmi kikötéstől.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül (Pp. 275. § (2) bekezdés).

A másodfokú bíróság ítéletének azon megállapítását, amely szerint a közös megegyezéssel munkaviszony megszüntetés során tévedés, megtévesztés, jogellenes fenyegetés az alperes részéről nem valósult meg, felülvizsgálati kérelemmel egyik fél sem támadta, ezért a jogerős ítélet erre vonatkozó megállapításait a Legfelsőbb Bíróság nem vonta vizsgálódási körébe.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a felperes keresetének elutasítására két okból került sor, egyrészt mivel a munkáltató a munkaszerződésben rögzített versenytilalmi megállapodástól elállt, másrészt pedig a munkavállaló írásbeli figyelmeztetésben is részesült.

A felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelmében foglaltaknak való helyt adást kérte. A másodfokú bíróságnak a felperes versenytilalmi megállapodáson alapuló követelését minden szempontból vizsgálnia kellett, így értékelni kellett az esetleges munkáltatói elállást, illetve a munkavállaló részére adott írásbeli figyelmeztetést. Ebből következően a jogerős ítélet jogszabályt sértett, amikor az alperesnek a versenytilalmi megállapodásban rögzítettektől való elállását nem vizsgálta, és e körben az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálatát mellőzte. Az iratok között 1/F/2. szám alatt csatolt dátum nélküli felmondó nyilatkozat szerint a munkáltató a versenytilalmi kikötéstől elállt, a másodfokú bíróság azonban nem értékelte, hogy ezen irat címzett, joghatás kiváltására irányuló nyilatkozatként értékelhető-e, figyelemmel annak átadása körülményeire is.

A munkaszerződésben kikötött versenytilalmi megállapodás érvényességét a felek nem vitatták, így az írásbeli figyelmeztetésen alapuló alperesi mentesítés csak azután vizsgálható, hogy ítéleti bizonyossággal megállapítást nyert az a tény, miszerint az alperes a munkaszerződésben rögzítettektől való elállása jogszerűen történt.

A kifejtettek alapján a Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 59.Mf.635.451/2006/3. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, vagyis nem vizsgálta a munkaviszony közös megegyezéssel való megszüntetésének jogszerűségét. Egyebekben hatályon kívül helyezte a hathavi kompenzációs bérre, perköltségre és illeték fizetésre vonatkozó rendelkezéseket és a versenytilalmi megállapodás körében a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

A felek felülvizsgálati eljárási költségét és a felülvizsgálati eljárás illetékét a Pp. 275. §-ának (5) bekezdése alapján csupán megállapította azzal, hogy annak viselése felől az új határozatot hozó bíróság dönt.

Budapest, 2008. március 26.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné

**dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika
s.k. bíró**

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő